

TILSKIPUN RÁÐSINS 92/65/EBE

2011/EES/68/50

frá 13. júlí 1992

um dýraheilbrigðiskröfur varðandi viðskipti innan bandalagsins og innflutning til bandalagsins á dýrum, sæði, eggfrumum og fósturvísu sem dýraheilbrigðiskröfur í sérreglum bandalagsins er um getur í I. hluta viðauka A við tilskipun 90/425/EBE gilda ekki um (*)

RÁÐ EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Efnahagsbandalags Evrópu, einkum 43. gr.,

með hliðsjón af tillögum framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Dýr á fæti og dýraafurðir eru á vörulistanum í II. viðauka við sáttmálann. Markaðssetning þess konar dýra og afurða er mikilvæg tekjulind fyrir hluta af því fólki sem starfar í landbúnaði.

Til að tryggja skynsamlega þróun á þessu sviði og auka framleiðni er nauðsynlegt að settar verði á vettvangi bandalagsins almennar heilbrigðisreglur um þessi dýr og afurðir.

Bandalagið þarf að samþykkja ráðstafanir til að koma á fót hinum innri markaði smám saman á tímabilinu fram að 31. desember 1992.

Með framangreind markmið í huga hefur ráðið mælt fyrir um dýraheilbrigðisreglur sem gilda um nautgripi, svín, sauðfé og geitur, hófdýr, alifugla og útungunaregg, fisk og fiskafurðir, samlokur, nauta- og galtsæði, eggfrumur, fósturvísu, nýtt kjöt, alifuglakjöt, kjötafurðir, villibráð og kanínukjöt.

Setja skal reglur um dýraheilbrigði vegna markaðssetningar dýra og dýraafurða sem fyrrnefndar reglur gilda enn ekki um.

Gera skal ráðstafanir til beitingar ákvæðum þessarar tilskipunar, með fyrirvara um ákvæði reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 3626/82 frá 3. desember 1982 um framkvæmd samnings

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 268, 14.9.1992, bls. 54. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 7/1994 frá 21. mars 1994 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 17, 28.6.1994, bls. 1.

⁽¹⁾ Stjtið. EB nr. C 327, 30. 12. 1989, bls. 57 og Stjtið. EB nr. C 84, 2. 4. 1990, bls. 102.

⁽²⁾ Stjtið. EB nr. C 38, 19. 2. 1990, bls. 134 og Stjtið. EB nr. C 149, 18.6.1990, bls. 263.

⁽³⁾ Stjtið. EB nr. C 62, 12. 3. 1990, bls. 47 og Stjtið. EB nr. C 182, 23. 7. 1990, bls. 25.

í bandalaginu um alþjóðaviðskipti með villt dýr og plöntur í útrýmingarhættu ⁽⁴⁾.

Hvað varðar ákveðin tæknileg atriði skal vísa til tilskipunar ráðsins 64/432/EBE frá 26. júní 1964, um vanda á sviði heilbrigðis dýra sem hefur áhrif á viðskipti innan bandalagsins

með nautgripi og svín ⁽⁵⁾, og tilskipunar 85/511/EBE frá 18. nóvember 1985 um ráðstafanir bandalagsins vegna eftirlits með gin- og klaufaveiki ⁽⁶⁾.

Hvað varðar skipulag eftirlits og framhaldseftirlit og einnig öryggisráðstafanir sem grípa ber til skal vísa til almennra reglna sem mælt er fyrir um í tilskipun ráðsins 90/425/EBE frá 26. júní 1990 um eftirlit með dýraheilbrigði og dýrarækt í viðskiptum innan bandalagsins með tiltekin dýr á fæti til að stuðla að því að hinum innri markaði verði komið á ⁽⁷⁾.

Nema kveðið sé á um annað skal gefa viðskipti með afurðir úr dýraríkinu frjáls, án þess að það hafi áhrif á þann möguleika að gripið verði til hugsanlegra öryggisráðstafana.

Þar sem umtalsverð hættu er á útbreiðslu sjúkdóma sem dýrum er hætt við ber að gera sérstakar kröfur vegna tiltekinna afurða úr dýraríkinu með tilliti til markaðssetningar og viðskipta, einkum þegar þær eru ætlaðar svæðum með góða dýraheilbrigðisviðurkenningu.

Sérstakar aðstæður sem lúta að Hinu sameinaða konungsríki Stóra-Bretlands og Norður-Írlands og Írlandi vegna þess að um eyriki er að ræða og vegna þess að hundæði hefur ekki þekkt þar um langan aldur heimila setningu sérstakra ákvæða til þess að tryggja að markaðssetning í Breska konungsríkinu og Írlandi hunda og katta, sem ekki eru upprunnir í þessum löndum, hafi ekki í för með sér hættu á að hundæði berist til þessara landa án þess þó að slíkt hafi áhrif á afnám heilbrigðiseftirlits á landamærum aðildarríkja.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB nr. L 384, 31. 12. 1982, bls. 1. Síðast breytt með reglugerð (EBE) nr. 197/90 (Stjtið. EB nr. L 29, 31. 1. 1990, bls. 1).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB nr. 121, 29. 7. 1964, bls. 1977/64. Síðast breytt með tilskipun 91/499/EBE (Stjtið. EB nr. L 268, 24. 9. 1991, bls. 107).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB nr. L 315, 26. 11. 1985, bls. 11. Breytt með tilskipun 90/423/EBE (Stjtið. EB nr. L 224, 18. 8. 1990, bls. 13.).

⁽⁷⁾ Stjtið. EB nr. L 224, 18. 8. 1990, bls. 29. Síðast breytt með tilskipun 91/496/EBE (Stjtið. EB nr. L 268, 24. 9. 1991, bls. 56).

Útgáfa heilbrigðisvottorðs er besta leiðin til að tryggja og fylgjast með að þessar kröfur séu virtar.

2. gr.

Þegar dýr og dýraafurðir sem um getur í þessari tilskipun eru markaðssett skulu lágmarkskröfur sem mælt er fyrir um í viðskiptum gilda um þau, til að viðhalda heilbrigðisástandinu í bandalaginu, og eftirlit með því að þær séu virtar framkvæmt í samræmi við meginreglur og reglur sem mælt er fyrir um í tilskipun ráðsins 90/675/EBE frá 10. desember 1990 um meginreglur um skipulag dýraheilbrigðiseftirlits með afurðum sem eru fluttar til bandalagsins frá þriðju löndum⁽⁸⁾.

Kveða skal á um aðferð til að koma á nánun samstarfi milli aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar innan fastanefndarinnar um dýraheilbrigði.

Frestur til að setja innlend lög sem rennur út 1. janúar 1994 samkvæmt ákvæðum 29. gr. hefur ekki áhrif á niðurfellingu dýraheilbrigðiseftirlits á landamærum þann 1. janúar 1993.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. KAFLI

Almenn ákvæði

1. gr.

Í þessari tilskipun er fjallað um dýraheilbrigðiskröfur varðandi viðskipti og innflutning til bandalagsins á dýrum, sæði, eggfrumum og fösturvisum sem dýraheilbrigðiskröfur í sérreglum bandalagsins er um getur í I. hluta viðauka A við tilskipun 90/425/EBE gilda ekki um.

Ákvæði þessarar tilskipunar gilda með fyrirvara um ákvæði sem samþykkt eru samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 3626/82.

Ákvæði þessarar tilskipunar hafa ekki áhrif á innlendar reglur sem gilda umgæluþyr, en þótt þeim sé viðhaldið skal slíkt ekki tefla afnámi dýraheilbrigðiseftirlits á landamærum aðildarríkja í hættu.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB nr. L 373, 31. 12. 1990, bls. 1. Breytt með tilskipun 91/496/EBE (Stjtið. EB nr. L 268, 24. 9. 1991, bls. 56).

1. Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

a) „viðskipti“: viðskipti samkvæmt skilgreiningu í 3.mgr. 2. gr. tilskipunar 90/425/EBE;

b) „dýr“: eintak af dýrategundum öðrum en þeim sem um getur í tilskipunum 64/432/EBE, 90/426/EBE (2), 90/539/EBE (3), 91/67/EBE (4), 91/68/EBE (5), 91/492/EBE (6) og 91/493/EBE (7);

c) „viðurkenndur aðili, stofnun eða stöð“: varanleg, landfræðilega afmörkuð stofnun, viðurkennd í samræmi við ákvæði 13. gr., þar sem ein dýrategund eða fleiri er að jafnaði haldin eða ræktuð í viðskiptaskyni eða öðru skyni og eingöngu með eitt eða fleiri af eftirfarandi markmiðum í huga:

— að hafa dýrin til sýnis og uppfærða almenning,

— að varðveita viðkomandi dýrategundir,

— að stunda grundvallarvísindarannsóknir eða hagnýtar rannsóknir eða ræktun dýra í slíkum tilgangi;

d) „tilkynningarskyldir sjúkdómar“: sjúkdómar taldir upp í viðauka A.

2. Að auki gilda skilgreiningar aðrar en á viðurkenndum stöðvum og viðurkenndum aðilum í 2. gr. tilskipana 64/432/EBE, 91/67/EBE og 90/539/EBE að breyttu breytanda.

⁽⁹⁾ Tilskipun ráðsins 90/426/EBE frá 26. júní 1990 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á flutninga og innflutning hófdýra frá þriðju löndum (Stjtið. EB nr. L 224, 18. 8. 1990, bls. 42). Breytt með tilskipun 91/496/EBE (Stjtið. EB nr. L 268, 24. 9. 1991, bls. 56).

⁽¹⁰⁾ Tilskipun ráðsins 90/539/EBE frá 15. október 1990 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á viðskipti innan bandalagsins og innflutning á alifuglum og útungunareggjum frá þriðju löndum (Stjtið. EB nr. L 303, 31. 10. 1990, bls. 6). Síðast breytt með tilskipun 91/496/EBE (Stjtið. EB nr. L 268, 24. 9. 1991, bls. 56).

⁽¹¹⁾ Tilskipun ráðsins 91/67/EBE frá 28. janúar 1991 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu fiskeldistegunda og -afurða (Stjtið. EB nr. L 46, 19. 2. 1991, bls. 1).

⁽¹²⁾ Tilskipun ráðsins 91/68/EBE frá 28. janúar 1991 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á viðskipti innan bandalagsins með sauðfé og geitur (Stjtið. EB nr. L 46, 19. 2. 1991, bls. 19).

⁽¹³⁾ Tilskipun ráðsins 91/492/EBE frá 15. júlí 1991 um heilbrigðisskilyrði fyrir framleiðslu og markaðssetningu lifandi samloka (tvískelja lindýra) (Stjtið. EB nr. L 268, 24. 9. 1991, bls. 1).

⁽¹⁴⁾ Tilskipun ráðsins 91/493/EBE frá 22. júlí 1991 um hollustuhætti við framleiðslu og markaðssetningu fiskafurða (Stjtið. EB nr. L 268, 24.9.1991, bls. 15).

II. KAFLI

Ákvæði um viðskipti

3. gr.

Aðildarríkin skulu tryggja að viðskipti sem umgetur í fyrstu málsgrein 1. gr. séu ekki bönnuð eða takmörkuð af ástæðum sem snerta dýraheilbrigði, öðrum en þeim sem tengjast beitingu ákvæða þessarar tilskipunar eða löggjöf bandalagsins, einkum varúðarráðstöfunum sem gerðar eru.

4. gr.

Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja, að því er varðar beitingu a-liðar 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 90/425/EBE, að viðskipti með dýr sem um getur í 5. – 10. gr. þessarar tilskipunar séu einungis heimil, með fyrirvara um ákvæði 13. gr. og sérstök ákvæði sem samþykkja á til að framfylgja ákvæðum 24. gr., uppfylli þau skilyrðin sem mælt er fyrir um í 5. – 10. gr. og séu frá bújörðum eða fyrirtækjum sem um getur í 1. og 3. mgr. 12. gr. þessarar tilskipunar sem eru skráð af viðkomandi lögbæru yfirvaldi og gangast undir að:

— láta skoða þau dýr sem haldin eru reglulega í samræmi við 3. mgr. 3. gr. tilskipunar 90/425/EBE,

— tilkynna viðkomandi lögbæru yfirvaldi um uppkomu þeirra sjúkdóma, auk tilkynningarskyldra sjúkdóma, sem um getur í viðauka B og viðkomandi aðildarríki hefur samið áætlanir um baráttu gegn eða eftirlit með,

— grípa til sérstakra innlendra ráðstafana vegna baráttu gegn sjúkdómi sem viðkomandi aðildarríki leggur sérstaka áherslu á og til er áætlun fyrir sem samin er í samræmi við ákvæði 14. gr. eða ákvörðun samkvæmt 2. mgr. 15. gr.,

— að markaðssetja dýr sem verslunarvöru einungis ef þau sýna engin sjúkdómseinkenni og eru af bújörðum eða svæðum sem ekkert bann gildir um af ástæðum sem varða dýraheilbrigði og, að því er varðar dýr sem ekki fylgir heilbrigðisvottorð eða verslunarskjal sem kveðið er á um í 5. – 11. gr., einungis dýr sem eiginvottorð bústjóra fylgir þar sem fram kemur að viðkomandi dýr sýni við brottsendingu engin augljós sjúkdómseinkenni og á bújörð hans gildi engin höft sem rekja má til ákvæða um dýraheilbrigði,

— fara að kröfum sem gerðar eru til að tryggja velferð þeirra dýra sem viðkomandi heldur.

5. gr.

1. Aðildarríkin skulu tryggja að viðskipti með apa (*simiae* og *prosimiae*) takmarkist algerlega við dýr send til eða frá aðila, stofnum eða stöð sem er viðurkennd af lögbærum yfirvöldum aðildarríkjanna í samræmi við ákvæði 13. gr. og að þessum dýrum fylgi samsvarandi heilbrigðisvottorð og fyrirmynd er að í viðauka E sem opinber dýralæknir upprunaaðila,

-stofnunar eða -stöðvar skal fylla út og þar með ábyrgjast heilbrigði dýranna.

2. Með því að víkja frá ákvæðum 1. mgr. er lögbæru yfirvaldi í aðildarríki heimilt að leyfa kaup viðurkennds aðila, stofnunar eða stöðvar á öpum í eigu einstaklinga.

6. gr.

A. Með fyrirvara um ákvæði 14. og 15. gr. skulu aðildarríki tryggja að aðeins sé heimilt að stunda viðskipti með hófdýr annarra tegunda en þeirra sem um getur í tilskipunum 64/432/EBE, 90/426/EBE og 91/68/EBE uppfylli þau eftirfarandi kröfur:

1. Almennt:

a) skulu kennsl borin á þau í samræmi við ákvæði c-liðar 1. mgr. 3. gr. tilskipunar 90/425/EBE;

b) skulu þau ekki ætluð til slátrunar samkvæmt áætlun um útrýmingu smitsjúkdóms;

c) skulu þau ekki hafa verið bólusett gegn gin- og klaufaveiki og uppfylla þær kröfur semmáli skipta í tilskipun 85/511/EBE og 4. gr. a í tilskipun 64/432/EBE;

d) skulu þau vera frá bújörð sem umgetur í b- og c-lið 2. mgr. 3. gr. tilskipunar 64/432/EBE og ráðstafanir varðandi dýraheilbrigði gilda ekki um, einkum ráðstafanir sem gripið er til samkvæmt tilskipunum 85/511/EBE, 80/217/EBE⁽¹⁵⁾ og 91/68/EBE og skulu hafa alið allan sinn aldur á sömu bújörð eða síðustu 30 daga fyrir brottsendingu;

e) séu þau innflutt:

— skulu þau koma frá þriðja landi sem talið er upp í dálki sem ber yfirskriftina „önnur hófdýr“ og skal það fært í skrána sem samin er í samræmi við ákvæði 3. gr. tilskipunar 72/462/EBE⁽¹⁶⁾,

⁽¹⁵⁾ Tilskipun ráðsins 80/217/EBE frá 22. janúar 1980 um ráðstafanir bandalagsins vegna eftirlits með svinapest (Stjtið. EB nr. L 47, 21.2.1980, bls. 11). Síðast breytt með tilskipun 87/486/EBE (Stjtið. EB nr. L 280, 3. 10. 1987, bls. 21).

⁽¹⁶⁾ Tilskipun ráðsins 72/462/EBE frá 12. desember 1972 um vanda samfara heilbrigðiseftirliti við innflutning nautgripa og svína og nýs kjóts frá þriðju löndum (Stjtið. EB nr. L 302, 31. 12. 1972, bls. 28). Síðast breytt með tilskipun 91/497/EBE (Stjtið. EB nr. L 268, 24. 9. 1991, bls. 69).

— skulu þau uppfylla sérstakar kröfur um dýraheilbrigði sem mæla skal fyrir um samkvæmt málsmeðferðinni í 26. gr. og eru að minnsta kosti jafngildar kröfum þessarar greinar;

- f) skal þeim fylgja vottorð sem samsvarar fyrirmyndinni í viðauka E og eftirfarandi yfirlýsing koma fram í:

„Yfirlýsing

Ég, undirritaður (opinber dýralæknir), votta að þetta jörturdýr/svín(a) sem ekki er fjallað um í tilskipun 64/432/EBE:

- a) er af tegundinni .....
- b) sýndi við rannsókn engin klínísk merki um sjúkdóma sem það er smitnæmt fyrir;
- c) er úr hjörð/frá bújörð sem opinberlega er staðfest að sé laus við berkla/öldusótt eða laus við öldusótt og höft vegna svínapestar gilda ekki um ^(a) eða frá bújörð þar sem það hlaut neikvæða útkomu í prófum sem það gekkst undir og mælt er fyrir um í ii-lið a-liðar 2. mgr. 6. gr. tilskipunar 92/65/EBE.

^(a) Strikið út það sem á ekki við“;

2. ef um jörturdýr er að ræða:

- a) skulu þau vera úr hjörð sem opinberlega er staðfest að sé laus við berkla og öldusótt í samræmi við ákvæði tilskipunar 64/432/EBE eða tilskipun 91/68/EBE og fullnægja, að því er varðar reglur um dýraheilbrigði, kröfum sem mælt er fyrir um vegna nautgripa í c-, d-, f-, g- og h-lið 2. mgr. 3. gr. tilskipunar 64/432/EBE eða 3. gr. tilskipunar 91/68/EBE;
- b) skulu þau, séu þau ekki úr hjörð sem uppfyllir þær kröfur sem mælt er fyrir um í a-lið, vera frá bújörð þar sem ekkert öldusóttar- eða berklatilfelli hefur verið skráð síðustu 42 daga fyrir fermingu dýranna og þar sem jörturdýr hafa síðustu 30 daga fyrir brotsendingu komið út með neikvæða niðurstöðu úr:

— berklaprófi, og

— prófi sem sýnir að þau hafi ekki mótefni gegn öldusótt.

Setja skal kröfur varðandi fyrrnefnd próf og skilgreiningar á stöðu berkla og öldusóttar á þessum bújörðum fram í samræmi við málsmeðferðina í 26. gr. þessarar tilskipunar.

Meðan ákvarðana sem kveðið er á um í undirgreininni hér á undan er beðið gilda innlendar reglur, einkum hvað berkla varðar;

3. ef um dýr af svínaætt er að ræða:

- a) skulu þau ekki vera af svæði þar sem bann vegna Afríkusvínapestar er í gildi í samræmi við 9. gr. a tilskipunar 64/432/EBE;
- b) skulu þau vera frá bújörð þar sem engin þau höft sem mælt er fyrir um í tilskipun 80/217/EBE gilda vegna svínapestar;
- c) skulu þau vera frá bújörð sem er laus við öldusótt í samræmi við ákvæði tilskipunar 64/432/EBE og fullnægja kröfum um dýraheilbrigði sem máli skipta og mælt er fyrir um vegna svína í tilskipun 64/432/EBE;
- d) skulu þau, séu þau ekki úr hjörð sem fullnægir skilyrðum c-liðar, hafa komið út með neikvæða niðurstöðu úr prófi, sem sýnir að þau hafi ekki mótefni gegn öldusótt, síðustu 30 dagana fyrir brotsendingu.

- B. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á tilskipun 64/432/EBE:

1. í b- og c-lið 2. gr. verði „nautgripir“ að „dýr af nautgripakyni (þar á meðal Bubalus bubalus)“;

2. eftirfarandi grein er skotið inn:

„10. gr. a

Heimilt er samkvæmt málsmeðferðinni í 12. gr. að breyta eða auka við þau heilbrigðisvottorð, sem fyrirmynd er að í viðauka F, einkum til að unnt sé að taka tillit til krafna sem fram koma í 6. gr. tilskipunar 92/65/EBE.“

7. gr.

- A. Aðildarríkin skulu tryggja að viðskipti með fugla, aðra en þá sem um getur í tilskipun 90/539/EBE, séu einungis heimil fullnægi þeir eftirfarandi kröfum:

1. almennt skulu þeir:

- a) vera frá bújörð þar sem fuglainflúensa hefur ekki greinst síðustu 30 daga fyrir brotsendingu;
- b) vera frá bújörð eða af svæði þar sem engin höft gilda samkvæmt ráðstöfunum sem grípa ber til í baráttu við Newcastle-veiki.

Uns bandalagsráðstafanirnar sem umgetur í 19. gr. tilskipunar 90/539/EBE koma til framkvæmda gilda innlendar kröfur í baráttunni við Newcastleveiki í samræmi við almenn ákvæði sáttmálans;

- c) hafa verið í sóttkví, í samræmi við ákvæði þriðja undirliðar 1. mgr. 10. gr. tilskipunar 91/496/EBE, séu þeir innfluttir frá þriðja landi, á þeirri bújörð sem þeir voru fluttir til eftir að þeir komu inn á yfirráðasvæði bandalagsins;

2. að auki skulu fuglar af páfagaukaætt:

- a) hvorki vera frá bújörð né hafa komist í snertingu við dýr frá bújörð þar sem páfagaukaveiki (*Chlamydia psittaci*) hefur greinst.

Sá tími sem bann hefur staðið frá því síðasta tilfelli var skráð og sá tími sem meðferð hefur staðið yfir undir eftirliti dýralæknis, sem viðurkennt er samkvæmt þeirri málsmeðferð sem kveðið er á um í 26. gr., skal vera tveir mánuðir;

- b) vera auðkenndir í samræmi við ákvæði c-liðar 1. mgr. 3. gr. tilskipunar 90/425/EBE.

Ákvarða skal aðferð til að bera kennsl á páfagauka, einkum sjúka páfagauka, samkvæmt málsmeðferðinni í 26. gr.;

- c) og þeim skal fylgja verslunarskjal sem er undirritað af opinberum dýralækni eða dýralækni sem ábyrgur er fyrir upprunabújörð eða -fyrirtæki og til þess settur af lögbæru yfirvaldi.

B. Skjóta skal orðunum „og strútfuglar (*Ratitae*)“ inn í þriðju línu á eftir orðunum „tilskipun 90/539/EBE“ í annarri undirgrein 2. mgr. 2. gr. tilskipunar ráðsins 91/495/EBE frá 27. nóvember 1990 um vanda er varðar heilbrigði almennings og dýra og hefur áhrif á framleiðslu og markaðssetningu á kanínukjöti og alivillibráð⁽¹⁷⁾.

Skjóta skal orðunum „og strútfuglar (*Ratitae*)“ inn á eftir orðunum „og akurhænsn“ í 1. lið annarrar málsgreinar 2. gr. tilskipunar ráðsins 90/539/EBE frá 15. október 1990 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á viðskipti innan bandalagsins og innflutning á alifuglum og útgunareggjum frá þriðju löndum⁽¹⁸⁾.

8. gr.

Aðildarríkin skulu tryggja að verslun með býflugur (*Apis mellifera*) sé aðeins heimil fullnægi þær eftirfarandi kröfum:

- a) séu af svæði þar sem ekki ríkir bann vegna uppkomu býflugnapestar (*American foulbrood*).

Bannið skal standa í að minnsta kosti 30 daga eftir skráningu síðasta tilfellis og frá þeim degi sem öll býflugnabú innan þriggja kílómetra radíuss hafa verið skoðuð af lögbæru yfirvaldi og öll smituð býflugnabú brennd eða meðhöndluð og skoðuð á fullnægjandi hátt að mati fyrrnefnds lögbærs yfirvalds.

Í samræmi við málsmeðferðina í 26. gr. og að höfðu samráði við visindanefndina um dýraheilbrigði er heimilt að sömu kröfur eða sambærilegar kröfur gildi um hunangsflugur og gilda um býflugur (*Apis mellifera*);

- b) þeim fylgi samsvarandi heilbrigðisvottorð og fyrirmynd er að í viðauka E gefið út af viðkomandi lögbæru yfirvaldi til þess að votta að kröfum sem mælt er fyrir um í a-lið hafi verið fullnægt.

9. gr.

1. Aðildarríkin skulu tryggja að einungis sé heimilt að eiga viðskipti með nartara fullnægi þeir eftirfarandi kröfum:

- a) þeir skulu ekki vera frá eða hafa haft samneyti við dýr frá bújörð þar sem hundaæði er til staðar eða þar sem grunur leikur á að það hafi verið til staðar undanfarinn mánuð;

- b) þeir skulu vera frá bújörð þar sem engin dýr sýna klínísk merki um sjúkdóminn myxomatosis.

2. Aðildarríki sem krefjast heilbrigðisvottorðs í tengslum við flutninga nartara á yfirráðasvæði sínu geta farið þess á leit að dýrum sem send eru til þeirra fylgi heilbrigðisvottorð samsvarandi fyrirmyndinni í viðauka E auk eftirfarandi yfirlýsingar:

„Ég, undirritaður ..., votta að fyrrnefnd sending fullnægir kröfum 9. gr. tilskipunar 92/65/EBE og að dýrin sýndu engin klínísk sjúkdómseinkenni við skoðun.“

Fyrrnefnt vottorð skal gefið út af opinberum dýralækni eða dýralækni sem ábyrgur er fyrir upprunabújörð og til þess settur af lögbæru yfirvaldi og þegar umverksmiðjueldi er að ræða af opinberum dýralækni. Aðildarríki sem óska að nýta sér þennan valkost skulu tilkynna framkvæmdastjórninni þar um sem skal tryggja að þeirri kröfu sem mælt er fyrir um í fyrstu málsgrein sé fullnægt.

⁽¹⁷⁾ Stjtið. EB nr. L 268, 24. 9. 1991, bls. 41.

⁽¹⁸⁾ Stjtið. EB nr. L 303, 31. 10. 1990, bls. 6.

3. Írlandi og Breska konungsríkinu er heimilt að krefjast heilbrigðisvottorðs þar sem staðfest er að kröfunni semmælt er fyrir um í a-lið 1. mgr. hafi verið fullnægt.

10. gr.

1. Aðildarríkin skulu tryggja að bann sé í gildi um viðskipti með frettur, mink og refi sem koma frá eða hafa haft samneyti við dýr frá bújörð þar sem hundaæði er til staðar eða grunur leikur á að verið hafi til staðar undanfarna sex mánuði, nema þau hafi verið bólusettt á kerfisbundinn hátt.

2. Til þess að viðskipti geti farið frammeð hunda og ketti, að undanskildum viðskiptum milli aðildarríkjana sem um getur í 3. mgr., skulu þessi dýr fullnægja eftirtöldumkröfum:

a) dýr þriggja mánaða og eldri skulu:

— ekki sýna nein sjúkdómseinkenni, einkum smitsjúkdómseinkenni, á þeim degi sem þau eru send brott af viðkomandi bújörð,

— flúruð eða vera með örflöguaudkenni sem komið er fyrir í samræmi við ítarlegar reglur sem mæla skal fyrir umsamkvæmt málsmeðferðinni í 26. gr.,

— hafa verið bólusettt gegn hundaæði með árlegri endurbólusetningu eða, eins oft og sendingaraðildarríkin heimila fyrir viðkomandi bóluefni, með inngjöf af ónæmisbóluefni sem er að minnsta kosti ein alþjóðleg mótefnisvakæining (WHO-staðall) sem mæld er í samræmi við virkniprófið með aðferð þeirri sem lýst er í lyfjaskrá Evrópu og viðurkennd er samkvæmt málsmeðferðinni í 26. gr.

Bólusetningin skal vottuð af opinberum dýralækni eða þeim dýralækni sem ábyrgist upprunabújörðina og viðkomandi lögbært yfirvald felur slíkt verk.

Á bólusetningavottorðinu skal vera heiti bóluefnis og númer framleiðslulotu (á sjálflímandi merki sé þess kostur);

— ef um hunda er að ræða, vera bólusettt gegn hundafári,

— hvert og eitt hafa meðferðis vegabréf til þess að unnt sé að bera glögg kennsl á viðkomandi dýr og þar sem fram koma bólusetningardagsetningar og/eða vottorð í samræmi við fyrirmyndina í viðauka E auk eftirfarandi yfirlýsingar sem gefin er út af opinberum dýralækni eða dýralækni sem ábyrgist upprunabújörðina og viðkomandi lögbært yfirvald felur slíkt verk:

„Ég, undirritaður ....., votta að kettir þeir og hundar sem þetta vottorð fjallar umfullnægja þeim kröfum sem fram koma í a- og b-lið 2. mgr. og blið 3. mgr. 10. gr. tilskipunar 92/65/EBE(a) og eru frá bújörð þar sem engin tilfelli af hundaæði hafa verið skráð undanfarna sex mánuði.

(^e) Strikið út það sem á ekki við“;

b) dýr undir þriggja mánaða aldri skulu:

— fullnægja kröfum fyrsta og fimmta undirliðar aliðar,

— ekki vera frá bújörð þar sem höft á flutningi dýra eru í gildi af dýraheilbrigðisástandum,

— borin á upprunabújörð og hafa verið í gæslu frá burði.

3. Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. skal markaðssetning katta og hunda í Breska konungsríkinu og Írlandi, sem ekki eru upprunnir í þessum löndum, vera háð eftirfarandi skilyrðum frá og með 1. júlí 1994:

a) kettir og hundar skulu almennt:

i) vera frá skráðum búum sem viðkomandi lögbært yfirvald skal afturkalla skráningu á um stundarsakir séu skilyrði sem kveðið er á um í 4. gr. ekki lengur uppfyllt;

ii) ekki hafa nein smitsjúkdómseinkenni á þeim degi sem þeir eru sendir frá viðkomandi bú;

iii) vera útbúnir með auðkenningarkerfi í samræmi við ítarlegar reglur sem ákvarða ber samkvæmt málsmeðferðinni í 26. gr.;

iv) bornir á viðkomandi bújörð og hafa verið í gæslu þar frá burði og ekki komist í snertingu við villt dýr sem eru smitnæm fyrir hundaæði;

v) ef um hunda er að ræða, vera bólusetttir gegn hundafári;

vi) fluttir í flutningatækjum sem viðurkennd eru í þessu skyni af lögbæru yfirvaldi í sendingaraðildarríkinu;

vii) hvert og eitt hafa meðferðis bólusetningarkort til þess að unnt sé að bera glögg kennsl á viðkomandi dýr og átta sig á uppruna þess og þar sem fram koma bólusetningardagsetningar og vottorð í samræmi við fyrirmynd sem skal gerð samkvæmt þeirri málsmeðferð sem mælt er fyrir um í 26. gr. og gefið er út af opinberum dýralækni eða dýralækni sem ábyrgist upprunabújörðina og viðkomandi lögbært yfirvald felur slíkt verk;

b) þeir skulu einnig:

i) hafa annaðhvort verið bólusetttir gegn hundaæði eldri en þriggja mánaða og að minnsta kosti sex mánuðum fyrir brottsendingu með inngjöf af

ónæmisbóluefni, sem er að minnsta kosti ein alþjóðleg mótefnisvakaeining (WHO-staðall) sem mæld er í samræmi við virkniprófið með aðferð þeirri sem lýst er í lyfjaskrá Evrópu og viðurkennd er samkvæmt málsmeðferðinni í 26. gr., í árlegri endurbólusetningu eða eins oft og sendingaraðildarríkin heimila fyrir viðkomandi bóluefni.

Bólusetningin skal vottuð af opinberum dýralækni eða þeim dýralækni sem ábyrgist upprunabújörðina og viðkomandi lögbært yfirvald felur slíkt verk.

Á bólusetningavottorðinu skal vera heiti bóluefnis og númer framleiðslulotu (á sjálfmálandi merki sé þess kostur);

Enn fremur skulu þeir að bólusetningu lokinni hafa gengist undir sermipróf sem sýnir að minnsta kosti 0,5 alþjóðaeiningar af varnar-mótefnistítla.

Þetta sermipróf skal framkvæma í samræmi við tækniforskriftir Alþjóðaheilbrigðisstofnunarinnar (WHO). Sé prófið framkvæmt eftir fyrstu bólusetningu skal það gert á tímabilinu milli fyrsta og þriðja mánaðar frá bólusetningu;

- ii) eða, hafi skilyrðum sem kveðið er á um í i-lið ekki verið fullnægt, sendir undir eftirliti í sóttkví, sem viðtökuaðildarríki viðurkennir, í sex mánuði.

Innlendar reglugerðir sem í gildi eru um hundaeði gilda til 1. júlí 1994 án þess að það hafi áhrif á afnámi heilbrigðiseftirlits á landamærum aðildarríkja.

4. Írlandi og Breska konungsríkinu er með fyrirvara um ákvæði 2. og 3. mgr. heimilt að viðhalda innlendum reglugerðum um sóttvarnareinangrun fyrir allar kjötætur, primata, leðurblökur og önnur dýr smitnæm fyrir hundaeði sem þessi tilskipun gildir um og ekki er hægt að sýna fram á að borin séu á upprunabújörð og haldið í gæslu frá burði þótt viðhald þessara reglugerðarákvæða skuli ekki tefla afnámi heilbrigðiseftirlits á landamærum aðildarríkja í hættu.

5. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á ákvörðun 90/638/EBE:

1. eftirfarandi undirlið er bætt við 1. gr.:

„— vegna áætlana um að stemma stigu við hundaeði: viðmiðanirnar sem eru settar fram í III. viðauka.“;

2. eftirfarandi viðauka er bætt við:

„III. VIÐAUKI

Viðmiðanir fyrir áætlanir um að stemma stigu við hundaeði

Í áætlunum um að stemma stigu við hundaeði skulu að minnsta kosti felast:

- a) þær viðmiðanir sem umgetur í 1. – 7. lið I. viðauka;
- b) ítarlegar upplýsingar um það eða þau landsvæði þar sem ónæmisáðgerðir á refum í gegnum munn skulu fara fram og um náttúruleg mörk svæðisins eða svæðanna. Þetta eða þessi svæði skulu ná að minnsta

kosti yfir 6 000 km² eða allt landsvæði aðildarríkis og geta náð yfir aðliggjandi svæði þriðja lands;

- c) ítarlegar upplýsingar um það bóluefni sem nota á, hvernig því er dreift, hversu þétt beitu er komið fyrir;
- d) eftir því sem við á, allar upplýsingar um, kostnaður og tilgangur með áætlunum um að vernda og varðveita jurta- og dýralíf sem sjálfbóðaliðasamtök taka að sér að framfylgja á landsvæðum þar sem fyrrnefnd verkefni standa yfir.“

6. Ráðið skal, með auknum meirihluta og að tillögu framkvæmdastjórnarinnar, útnefna sérstaka stofnun til að ákvarða nauðsynlegar viðmiðanir til að unnt sé að staðla sermiprófin og ákvarða þau verkefni sem hún skal sinna.

7. Aðildarríkin skulu tryggja að kostnaður sem hlíst af sermiprófinu falli á innflytjendur.

8. Ákvæði þessarar greinar, einkum um beitingu sermiprófsins sem kveðið er á um í b-lið 3. mgr., verða endurskoðuð fyrir 1. janúar 1997 í ljósi þeirrar þróunar sem á sér stað varðandi hundaeði í aðildarríkjunum.

II. gr.

1. Aðildarríkin skulu tryggja, með fyrirvara um þær ákvarðanir sem teknar verða til að hrinda ákvæðum 21. og 23. gr. í framkvæmd, að viðskipti eigi sér stað aðeins með sæði, eggfrumur og fósturvísu sem fullnægja þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í 2., 3. og 4. mgr.

2. Sauða-, geithafra- og hestasæði skal, samanber þó viðmiðanir sem hlíta skal þegar höfdýr eru færð í ættartölur, að því er varðar tiltekið, sérstakt kyn:

— hafa verið tekið og meðhöndlað til að framkvæma sæðingu í stöð sem viðurkennd er af heilbrigðiseftirliti í samræmi við I. kafla viðauka D, eða, þegar um ræðir sauðfê og geitur með því að víkja frá því sem að ofan greinir, á bújörð sem fullnægir skilyrðum tilskipunar 91/68/EBE,

— hafa verið tekið úr dýrum sem fullnægja skilyrðum sem mælt er fyrir um í II. kafla viðauka D (athuganir á hvort dýrin eru fallin til töku og venjubundnar athuganir),

— hafa verið tekið, meðhöndlað og geymt í samræmi við ákvæði III. kafla viðauka D,

— hafa fylgt heilbrigðisvottorð, meðan á flutningi til annars aðildarríkis stöð, í samræmi við fyrirmyndina sem ákvarða ber samkvæmt málsmeðferðinni í 26. gr.

3. Eggfrumur og fósturvísar af sauðfjár-, geita- og hófdýrakyni og úr svínum skulu:

— hafa verið fjarlægð af tökuhópi, sem viðkomandi lögbært yfirvald í aðildarríkinu hefur samþykkt, og meðhöndluð í viðeigandi rannsóknarstofu úr kvengjafa sem fullnægir þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í IV. kafla viðauka D,

— hafa hlotið meðferð og verið geymd í samræmi við ákvæði III. kafla viðauka D,

— flutt ásamt heilbrigðisvottorði til annars aðildarríkis sem er í samræmi við fyrirmyndina sem ákvarða ber samkvæmt málsmeðferðinni í 26. gr.

Sæði sem notað er við sæðingu kvengjafa skal vera í samræmi við ákvæði 2. mgr. þegar um sauðfé, geitur og hófdýr er að ræða og ákvæði tilskipunar 90/429/EBE þegar um svín er að ræða. Heimilt er að ákvarða viðbótarábyrgðir í samræmi við málsmeðferðina í 26. gr.

4. Framkvæmdastjórnin skal, fyrir 31. desember 1997, senda frá sér skýrslu ásamt viðeigandi tillögum um hvernig framkvæma ber ákvæði þessarar greinar, einkum í ljósi framfara á sviði vísinda og tækni.

12. gr.

1. Reglur um eftirlit í tilskipun 90/425/EBE gilda um þau dýr, sæði, eggfrumur og fósturvísar sem þessi tilskipun fjallar um og heilbrigðisvottorð fylgir, einkum með tilliti til skipulags eftirlits sem framkvæma ber og með hvaða hætti því er fylgt eftir. Önnur dýr skulu vera frá bújörðum sem meginreglur fyrrnefndrar tilskipunar umeftirlit með hvaðan dýr eru og hvert þau skulu send gilda um.

2. Ákvæði 10. gr. tilskipunar 90/425/EBE gilda um dýr, sæði, eggfrumur og fósturvísar sem ákvæði þessarar tilskipunar gilda um.

3. Þegar um viðskipti er að ræða skulu ákvæði 12. gr. tilskipunar 90/425/EBE ná til miðlara sem hafa í vörslu sinni, að staðaldri eða endrum og eins, dýr sem um getur í 7., 9. og 10. gr.

4. Þeim upplýsingum sem miðla ber til viðtökustaðar, eins og kveðið er á um í 2. mgr. 4. gr. tilskipunar 90/425/EBE, skal með tilliti til eggfruma eða fósturvísar, sem heilbrigðisvottorð í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar fylgir, miðlað samkvæmt Amino-kerfinu.

5. Með fyrirvara um sérákvæði þessarar tilskipunar skal viðkomandi lögbært yfirvald, leiki grunur á að ákvæðum

þessarar tilskipunar hafi ekki verið fylgt eða séu efasemdir uppi um heilsufar dýranna eða gæði sæðis, eggfruma og fósturvísar sem um getur í 1. gr., framkvæma það eftirlit sem það telur við eiga.

6. Aðildarríkin skulu gera viðeigandi ráðstafanir á sviði réttargæslu eða stjórnsýslu til að ákveða viðurlög vegna brota á ákvæðum þessarar tilskipunar, einkum þegar í ljós hefur komið að útgefin vottorð eða skjöl endurspeglar ekki raunverulegt ástand þeirra dýra sem um getur í 1. gr., að auðkenning dýranna eða merking sæðis, eggfruma og fósturvísar sem um ræðir er ekki í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar eða viðkomandi dýr eða afurðir hafi ekki verið undir eftirliti sem kveðið er á um í þessari tilskipun.

13. gr.

1. Þegar viðskipti fara fram með dýr af tegundum sem eru smitnæmar fyrir sjúkdómum sem taldir eru upp í viðauka A eða sjúkdómum sem taldir eru upp í viðauka B, og hafi viðtökuaðildarríkið fengið þær ábyrgðir sem kveðið er á um í 14. og 15. gr., og viðskipti með sæði, eggfrumur og fósturvísar úr slíkum dýrum, sem send eru til og frá aðilum, stofnunum eða stöðvum viðurkenndum í samræmi við ákvæði viðauka C, skal framvísa flutningsskjali samsvarandi fyrirmyndinni í viðauka E. Í þessu skjali, sem dýralæknir sem ábyrgist upprunaaðila, -stofnun eða -stöð skal útfylla, skal frá því greint að viðkomandi dýr, sæði, eggfrumur eða fósturvísar séu frá aðila, stofnun eða stöð sem samþykkt hafa verið í samræmi við ákvæði viðauka C, auk þess sem fyrrnefnt skjal skal fylgja þeim meðan á flutningi stendur.

2. a) Til þess að öðlast viðurkenningu skulu aðilar, stofnanir eða stöðvar, að því er varðar sjúkdóma sem skylt er að tilkynna, senda viðkomandi lögbæru yfirvaldi í aðildarríkinu öll fylgiskjöl sem máli skipta varðandi þær kröfur sem fram koma í viðauka C.

b) Viðkomandi lögbært yfirvald skal eftir að hafa mótttekið skjöl varðandi beiðni um viðurkenningu eða umendurnýjun á viðurkenningu rannsakamálið í ljósi þeirra upplýsinga sem þau innihalda og, eftir því sem við á, í ljósi niðurstaðna prófa sem fram fara á vettvangi.

c) Viðkomandi lögbært yfirvald skal afturkalla viðurkenningu í samræmi við 3. lið viðauka C.

d) Hvertogeiðaáildarríkiskalsenda framkvæmdastjórninni skrá yfir viðurkennda aðila, stofnanir og stöðvar og tilkynna um allar breytingar sem á skránni verða. Framkvæmdastjórnin skal senda þessar upplýsingar áfram til annarra aðildarríkja.

14. gr.

1. Aðildarríki sem hefur gert eða gerir lögboðna eða valfrjálsa innlenda eftirlitsáætlun, annaðhvort beint eða fyrir tilstuðlan ræktunarmanna, vegna eins þeirra sjúkdóma sem

um getur í viðauka B er heimilt að leggja áætlunina fyrir framkvæmdastjórnina og tilgreina einkum:

- ástandið með tilliti til útbreiðslu viðkomandi sjúkdóms á yfirráðasvæði þess,
- hvort skylt er að tilkynna um sjúkdóminn,
- hvers vegna beri að fara eftir áætluninni með hliðsjón af kostnaði/ávinningi og hversu alvarlegur sjúkdómurinn er,
- það landsvæði þar sem hrinda á áætluninni í framkvæmd,
- ólíka stöðu sem ríkt getur í starfsstöðvum, þær kröfur sem fullnægja skal fyrir sérhverja dýrategund við komu þess inn á viðkomandi bújörð og þær prófunaraðferðir sem beita skal,
- aðferðir við eftirlit með áætluninni, þar með talið í hve ríkum mæli ræktunarmenn taka þátt í framkvæmd eftirlitsáætlunarinnar,
- til hvaða aðgerða skal grípa ef bújörð glatar stöðu sinni af einhverjum ástæðum,
- til hvaða ráðstafana skal grípa ef prófnidurstöður samkvæmt áætluninni eru jákvæðar,
- óhlutdrægni í viðskiptum á yfirráðasvæði viðkomandi aðildarríkis með tilliti til viðskipta innan bandalagsins.

2. Framkvæmdastjórnin skal rannsaka áætlanirnar sem aðildarríkin leggja fram. Heimilt er að samþykkja þessar áætlanir í samræmi við málsmeðferðina í 26. gr. samkvæmt þeim viðmiðunum sem mælt er fyrir um í 1. mgr. Viðbótarábyrgðir, almennar eða takmarkaðar, sem krefjast má vegna viðskipta innan bandalagsins skal skilgreina samkvæmt sömu málsmeðferð á sama tíma eða í síðasta lagi þremurmánuðum eftir að áætlanirnar eru lagðar fram. Þessar ábyrgðir mega ekki vera viðtækari en þær sem aðildarríkin styðjast við innanlands.

3. Heimilt er breyta áætlunum sem aðildarríkin leggja fram eða bæta við þær í samræmi við málsmeðferðina í 26. gr. Samkvæmt sömu málsmeðferð er heimilt að samþykkja breytingar á þeim ábyrgðum sem um getur í 2. mgr.

15. gr.

1. Aðildarríki sem telur að yfirráðasvæði sitt eða hluti þess sé ósýkt af einum þeirra sjúkdóma sem taldir eru upp í viðauka B og sem þau dýr sem þessi tilskipun fjallar um eru smitnæm fyrir skal leggja fyrir framkvæmdastjórnina viðeigandi fylgiskjöl, þar sem einkum komi fram:

- eðli sjúkdómsins og ferill á yfirráðasvæði þess,
- niðurstöður eftirlitsprófa sem eru byggð á sermifræðilegum, örverufræðilegum, meinafræðilegum eða faraldursfræðilegum athugunum,

— lengd þess tímabils sem skylt var að tilkynna um sjúkdóminn til viðkomandi lögbærs yfirvalds,

— þar sem við á, lengd þess tímabils sem bólusetning gegn sjúkdóminum hefur verið bönnuð og til hvaða landsvæðis bannið tók,

— eftirlitsráðstafanir til að ganga úr skugga um að sjúkdómurinn sé ekki til staðar.

2. Framkvæmdastjórnin skal skoða fylgiskjölín sem kveðið er á um í 1. mgr. og senda ákvörðun til fastanefndarinnar um dýraheilbrigði þar sem áætlun viðkomandi aðildarríkis er samþykkt eða henni hafnað. Sé áætlunin samþykkt skal skilgreina viðbótarábyrgðir, almennar eða sértekur, sem heimilt er að krefjast í viðskiptum í samræmi við málsmeðferðina í 26. gr. Þessar ábyrgðir skulu ekki vera viðtækari en þær sem viðkomandi aðildarríki styðst við innanlands.

Meðan ákvörðunar er beðið er viðkomandi aðildarríki heimilt að viðhalda í viðskiptum nauðsynlegum kröfum semmáli skipta til að það haldi þeirri viðurkenningu sem það hefur.

3. Hlutaðeigandi aðildarríki skal tilkynna framkvæmdastjórninni um breytingar á þeim fylgiskjölum sem um getur í 1. mgr. Heimilt er að breyta viðbótarábyrgðum, sem skilgreindar eru eins og mælt er fyrir um í 2. mgr., eða fella þær niður á grundvelli slíkrar tilkynningar í samræmi við málsmeðferðina í 26. gr.

III. KAFLI

Ákvæði um innflutning til bandalagsins

16. gr.

Skilyrði fyrir innflutningi dýra, sæðis, eggfruma og fósturvísa sem þessi tilskipun fjallar um skulu að minnsta kosti jafngilda þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í II. kafla.

17. gr.

1. Ákvæði eftirfarandi málsgreina gilda til að tryggja að ákvæðum 16. gr. sé beitt alls staðar á sama hátt.

2. Aðeins er heimilt að flytja inn til bandalagsins dýr, sæði, eggfrumur og fósturvísa sem um getur í 1. gr. og fullnægja eftirfarandi skilyrðum:

- a) þau skulu koma frá þriðja landi sem er að finna í skrá sem taka ber saman í samræmi við a-lið 3. mgr.;
- b) þeim skal fylgja heilbrigðisvottorð í samræmi við fyrirmynd sem gera skal samkvæmt málsmeðferðinni í 26. gr. undirritað af lögbæru yfirvaldi í útflutningslandi þar sem vottað er að umrædd dýr, sæði, eggfrumur og fósturvísar fullnægi viðbótarkröfum eða veiti ábyrgðir jafngildar þeim

sem um getur í 4. mgr. og séu frá viðurkenndum stöðvum, aðilum, stofnunum eða sæðisstöðvum sem veita sams konar ábyrgðir.

3. Ákvarða skal eftirfarandi samkvæmtmálsmeðferðinni í 26. gr.:

a) með fyrirvara um skrána sem kveðið er á um í e-lið 1. mgr. A-liðar 6. gr., bráðabirgðaskrá yfir þriðju lönd eða hluta þriðju landa sem geta veitt aðildarríkjum og framkvæmdastjórninni ábyrgðir, fyrir þá dagsetningu sem mælt er fyrir um í 29. gr., sem jafngilda þeim sem kveðið er á um í II. kafla og lagt geta fram skrá yfir sæðisstöðvar sem þau geta ábyrgst með tilliti til fyrrnefndra ábyrgða.

Taka skal fyrrnefnda bráðabirgðaskrá saman upp úr skránni yfir starfsstöðvar sem viðkomandi lögbær yfirvöld hafa viðurkennt og skoðað eftir að framkvæmdastjórnin hefur gengið úr skugga um að þessar starfsstöðvar séu í samræmi við þær meginreglur og almennar reglur sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.

b) uppfærslur á fyrrnefndri skrá í ljósi eftirlits sem kveðið er á um í 4. mgr.;

c) sérstakar kröfur um dýraheilbrigði

— einkum til að verja bandalagið fyrir tilteknum framandi sjúkdómum

— eða ábyrgðir sem jafngilda þeim sem kveðið er á um í þessari tilskipun.

Sérstakar kröfur og jafngildar ábyrgðir sem ákvarðaðar eru fyrir þriðju lönd skulu ekki vera hagstæðari en þær sem kveðið er á um í II. kafla.

4. Í skránni sem kveðið er á um í 3. mgr. skal aðeins telja upp þriðju lönd eða hluta þriðju landa:

a) sem innflutningsbann gildir ekki fyrir:

— þar eð þau eru laus við sjúkdóma sem um getur í viðauka A eða aðra sjúkdóma sem framandi eru í bandalaginu,

— samkvæmt ákvæðum 6., 7. og 14. gr. tilskipunar 72/462/EBE og 17. gr. tilskipunar 91/495/EBE og tilskipunar 71/118/EBE⁽¹⁹⁾ eða, þegar um er að ræða önnur dýr sem þessi tilskipun fjallar um, samkvæmt ákvörðun sem samþykkt er í samræmi við málsmeðferðina í 26. gr. og með tilliti til heilsufars þeirra;

b) sem viðurkennt er, í samræmi við ákvæði 2. mgr. 3. gr. tilskipunar 72/462/EBE, með hliðsjón af löggjöf þeirra, dýraheilbrigðis- og eftirlitsþjónustu og skilvirkni slíkrar þjónustu og því eftirliti sem hún er háð, að séu þess megnug að tryggja framgang þarlendrar löggjafar sem í gildi er; um heilbrigðisvanda sem hefur áhrif á viðskipti

með nýtt alifuglakjöt (Stjtið. EB nr. L 55, 8.3.1971, bls. 23). Síðast breytt með tilskipun 90/654/EBE (Stjtið. EB nr. L 353, 17. 12. 1990, bls. 48).

c) þar sem þarlend dýraheilbrigðisþjónusta getur tryggt að heilbrigðiskröfur, sem að minnsta kosti jafngilda þeim sem mælt er fyrir um í II. kafla, séu virtar.

5. Sérfræðingar framkvæmdastjórnarinnar og aðildarríkjanna skulu framkvæma vettvangsskoðun til að ganga úr skugga um hvort unnt sé að líta svo á að ábyrgðir sem viðkomandi þriðja land gefur varðandi framleiðslukilyrði og markaðssetningu jafngildi ábyrgðum sem gilda í bandalaginu.

Framkvæmdastjórnin skal útnefna þá sérfræðinga frá aðildarríkjunum sem annast fyrrnefnt eftirlit að fenginni tillögu aðildarríkjanna.

Fyrrnefnt eftirlit skal fram fara í nafni bandalagsins og á kostnað þess.

6. Uns skoðunin sem um getur í 5. mgr. hefur komið til framkvæmda gilda innlendar reglur um skoðun í þriðju löndum, að því tilskildu að fastanefndinni umdýraheilbrigði sé tilkynnt komi fram við skoðun vanhöld á því að staðið sé við ábyrgðir veittar samkvæmt ákvæðum 3. mgr.

18. gr.

1. Aðildarríkin skulu tryggja að dýr, sæði, eggfrumur og fósturvisar sem þessi tilskipun fjallar um séu aðeins flutt inn til bandalagsins að:

— þeim fylgi vottorð sem opinber dýralæknir gefur út.

Gera skal fyrirmynd að vottorðinu, allt eftir því um hvaða dýrategund er að ræða, samkvæmt málsmeðferðinni í 26. gr.,

— þau hafi farið í gegnum það eftirlit sem krafist er samkvæmt tilskipunum 90/675/EBE og 91/496/EBE⁽²⁰⁾ og viðunandi niðurstaða fengist,

— opinber dýralæknir hafi skoðað þau, áður en þau voru send til yfirráðasvæðis bandalagsins, til að unnt sé að ganga úr skugga um hvort flutningsskilyrðum sem tilgreind eru í tilskipun 91/628/EBE⁽²¹⁾ hafi verið fullnægt, einkum hvað varðar brynningu og fóðrun,

— þegar um er að ræða dýr sem um getur í 5. – 10. gr., hafi þau verið sóttvarnareinangruð, áður en þau voru markaðssett, samkvæmt ítarlegum reglum sem setja ber í samræmi við málsmeðferðina í 26. gr.

⁽²⁰⁾ Tilskipun ráðsins 91/496/EBE frá 15. júlí 1991 um setningu meginreglna um fyrirkomulag heilbrigðiseftirlits með dýrum sem eru flutt til bandalagsins frá þriðju löndum og um breytingu á tilskipunum 89/662/EBE, 90/425/EBE og 90/675/EBE (Stjtið. EB nr. L 268, 24.9.1991, bls. 56).

⁽²¹⁾ Tilskipun ráðsins 91/628/EBE frá 19. nóvember 1991 um verndun dýra í flutningi og um breytingu á tilskipunum 90/425/EBE og 91/496/EBE (Stjtið. EB nr. L 340, 11. 12. 1991, bls. 17).

⁽¹⁹⁾ Tilskipun ráðsins 71/118/EBE frá 15. febrúar 1971

2. Uns sérstakar reglur hafa verið settar samkvæmt þessari grein gilda innlendar reglur um innflutning frá þriðju löndum, sem bandalagsreglur hafa ekki verið settar um, að því tilskildu að þær séu ekki hagstæðari en þær reglur sem mælt er fyrir um í II. kafla.

19. gr.

Ákvarða skal eftirfarandi samkvæmt málsmeðferðinni í 26. gr.:

- a) sérstakar kröfur um dýraheilbrigði vegna innflutnings til bandalagsins og gerð og innihald skjala sem fylgja dýrum sem send eru til dýragarða, fjölleikaflokka, skemmtigarða eða tilraunastofa, eftir því um hvaða dýrategund er að ræða;
- b) ábyrgðir til viðbótar við þær sem kveðið er á um vegna ýmissa dýrategunda sem fjallað er um í þessari tilskipun til þess að vernda viðkomandi tegundir innan bandalagsins.

20. gr.

Þær meginreglur og reglur sem mælt er fyrir um í tilskipun 90/675/EBE gilda einkum hvað varðar skipulag eftirlits og framhaldseftirlit sem aðildarríkjunum ber að framkvæma og einnig varúðarráðstafanir sem grípa ber til.

Uns ákvæðum ákvarðana sem kveðið er á um í 3. mgr. 8. gr. og 30. gr. tilskipunar 91/496/EBE hefur verið hrint í framkvæmd skulu viðeigandi innlendar reglur um beitingu 1. og 2. mgr. 8. gr. fyrirnefndrar tilskipunar gilda með fyrirvara um að meginreglum og reglum sem um getur í 1. mgr. sé hlítt.

IV. KAFLI

Almenn lokaákvæði

21. gr.

Fyrirmyndir að vottorðum sem notuð eru í viðskiptum og skilyrði um dýraheilbrigði sem fullnægja skal til þess að unnt sé að stunda viðskipti með dýr, sæði, eggfrumur og fósturvísu, önnur en fjallað er um í 5. – 11. gr., skal ákvarða, reynist þess þörf, samkvæmt málsmeðferðinni í 26. gr.

22. gr.

Breyta skal viðaukunum við þessa tilskipun, reynist þess þörf, samkvæmt málsmeðferðinni í 26. gr.

23. gr.

Samkvæmt málsmeðferðinni í 26. gr. má með því að víkja frá ákvæðum e-liðar 1. mgr. A-liðar 6. gr. og II. kafla setja sérstök

skilyrði um flutning sirkusdýra og dýra í skemmtigörðum og viðskipti með dýr, sæði, eggfrumur og fósturvísu sem ætluð eru fjölleikaflokkum.

24. gr.

1. Aðildarríkjunum er heimilt að setja það sem skilyrði fyrir því að dýrum (að fuglum í búrum meðtöldum), sæði, eggfrumum og fósturvísu, sem um getur í þessari tilskipun og farið hafa um yfirráðasvæði þriðja lands, sé hleypt inn á yfirráðasvæði þeirra að framvísað sé heilbrigðisvottorði til staðfestingar á að kröfum þessarar tilskipunar sé fullnægt.

2. Aðildarríki sem nýta sér þann kost sem mælt er fyrir um í 1. mgr. skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni og öðrum aðildarríkjum innan fastanefndarinnar um dýraheilbrigði.

25. gr.

Eftirfarandi skal bætt við viðauka A við tilskipun 90/425/EBE:

„Tilskipun ráðsins 92/65/EBE frá 13. júlí 1992 um dýraheilbrigðiskröfur varðandi viðskipti innan bandalagsins og innflutning til bandalagsins á dýrum, sæði, eggfrumum og fósturvísu sem dýraheilbrigðiskröfur í sérreglum bandalagsins er um getur í I. hluta viðauka A við tilskipun 90/425/EBE gilda ekki um (Stjtið. EB nr. L 268, 14. 9. 1992, bls. 54).“

26. gr.

Sé vísað til þeirrar málsmeðferðar sem kveðið er á um í þessari grein skal fastanefndin umdýraheilbrigði, sem komið var á fót með ákvörðun 68/361/EBE⁽²²⁾, bregðast við í samræmi við þær reglur sem mælt er fyrir um í 17. gr. tilskipunar 89/662/EBE.

27. gr.

Aðildarríkjum sem nota annars konar eftirlitskerfi, sem veita sambærilega ábyrgð og mælt er fyrir um í þessari tilskipun, að því er varðar flutninga innan yfirráðasvæðis þeirra á dýrum, sæði, eggfrumum og fósturvísu sem það er gert fyrir, er heimilt að veita hvort öðru undanþágur frá ákvæðum f-liðar 1. mgr. A-liðar 6. gr., b-liðar 8. gr. og d-liðar 1. mgr. 11. gr. með gagnkvæmum skilyrðum.

28. gr.

Heimilt er að samþykkja bráðabirgðaráðstafanir til þriggja ára samkvæmt málsmeðferðinni í 26. gr. til að auðveldara

⁽²²⁾ Stjtið. EB nr. L 255, 18. 10. 1968, bls. 23.

sé að skipta yfir í hið nýja fyrirkomulag sem ákvarðað er með þessari tilskipun.

29. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnáskilfyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 1. janúar 1994. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem samþykkt verða um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. Frestur til að setja innlend lög sem rennur út 1. janúar 1994 hefur ekki áhrif á niðurfellingu dýraheilbrigðiseftirlits á landamærum sem kveðið er á um í tilskipun 89/662/EBE og 90/425/EBE.

30. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 13. júlí 1992.

Fyrir hönd ráðsins,

J. GUMMER

forseti.

VIÐAUKI A

TILKYNNINGARSKYLDIR SJÚKDÓMAR SAMKVÆMT ÞESSARI TILSKIPUN ^(a)

Sjúkdómur	Viðkomandi dýrategund
Newcastle-veiki, fuglainflúensa	Fuglar
Páfagaukaveiki	Fuglar af páfagaukaætt
Býflugnapest	Býflugur
Gin- og klaufaveiki	Jórturdýr
Öldusótt (Brucella ssp)	
Berklar	
Svínapest	Dýr af svínaætt
Afríkusvínapest	
Gin- og klaufaveiki	
Hundaæði ^(b)	Allar smitnæmar dýrategundir

^(a) Með fyrirvara um tilkynningarskylda sjúkdóma sem kveðið er á um í I. viðauka við tilskipun 82/894/EBE.

^(b) Í samræmi við ákvæði 2. gr. tilskipunar 89/455/EBE.

VIÐAUKI B

SKRÁ YFIR SJÚKDÓMA SEM HEIMILT ER VIÐURKENNA INNLENDAR ÁÆTLANIR FYRIR SAMKVÆMT ÁKVÆÐUM ÞESSARAR TILSKIPUNAR

Minkur	Veiruskíta Aleúta-sjúkdómur
Býflugur	Evrópubýflugnapest varroasis og acariasis
Apar og dýr af kattarætt	Berklar
Jórturdýr	Berklar
Nartarar	Mixómatósis Veirublóðsjúkdómur Hérasótt

VIÐAUKI C

SKILYRÐI FYRIR VIÐURKENNINGU AÐILA, STOFNANA EÐA STÖÐVA

1. Til þess að öðlast opinbera viðurkenningu samkvæmt 2. mgr. 13. gr. þessarar tilskipunar skal aðili, stofnun eða stöð samkvæmt skilgreiningu í c-lið 1. mgr. 2. gr.:
  - a) vera greinilega afmörkuð og aðskilin frá umhverfi sinu;
  - b) vera staðsett í hæfilegri fjarlægð frá landbúnaðarstarfsstöðvum þar sem heilbrigðisviðurkenningu gæti verið teflt í tvísýnu vegna nærveru viðkomandi aðila, stofnunar eða stöðvar;
  - c) vera undir eftirliti dýralæknis ⁽²³⁾ sem fylgist með dýrunum sem skal vera unnt að fanga, loka inni eða setja í búr hvenær sem er;
  - d) hafa viðunandi aðstöðu til sóttvarnareinangrunar;
  - e) hafa eitt eða fleiri viðeigandi athafnasvæði fyrir skoðun eftir slátrun;
  - f) vera laus við þá sjúkdóma sem taldir eru upp í viðauka A og, að því er lýtur að þeim sjúkdómum sem áætlun í viðkomandi landi samkvæmt ákvæðum 14. gr. gildir um, þá sjúkdóma sem taldir eru upp í viðauka B;
  - g) halda skýrslur sem ná yfir nýjustu viðbætur þar sem fram kemur/koma:
    - fjöldi dýra sem kemur til viðkomandi starfsstöðvar eða yfirgefur hana ásamt upplýsingum um aldur þeirra,
    - fjöldi dýra sem kemur til viðkomandi starfsstöðvar eða yfirgefur hana ásamt upplýsingum um flutning þeirra og heilsufar,
    - hvaða athuganir eru gerðar meðan á sóttvarnareinangrun stendur,
    - niðurstöður úr reglubundnum rannsóknum á saur,
    - niðurstöður úr blóðprufum eða öðrum greiningarprófunum,
    - sjúkdómstilfelli og, eftir því sem við á, meðferð sem viðhöfð er,
    - niðurstöður krufningar dýra sem deyja í starfsstöðinni, þar með talin dýr sem borin eru andvana;
  - h) hafa aðstöðu til að losa sig á viðeigandi hátt við hræ dýra sem deyja úr sjúkdómum;
  - i) vera undir eftirliti opinbers dýralæknis sem skal kanna heilbrigðisástand að minnsta kosti tvisvar á ári.

Könnun heilbrigðisástands skal að minnsta kosti felast í:

    - einni skoðun allra dýra í viðkomandi starfsstöð,
    - töku dæmigerðra sýna úr öllum tegundum sem eru smitnæmar fyrir þeim sjúkdómum sem um getur í viðauka A og B ⁽²⁴⁾ eða uppgötun þessara sjúkdóma eftir öðrum leiðum. Fyrirnefnd sýni skal greina á viðurkenndri rannsóknarstofu til að komast að því hvort þau innihalda sjúkdómsvalda fyrir hverja þá dýrategund sem um getur í viðauka A. Sýnataka er heimil allt árið.

Niðurstöður prófana rannsóknarstofu á þeim sýnum sem tekin eru meðan könnun heilbrigðisástands stendur yfir skulu ekki benda til tilvistar viðkomandi sjúkdómsvalds,

    - athugun á þeim skýrslum sem ber að halda.
2. Viðurkenningu er við haldið sé eftirfarandi kröfum fullnægt:
  - a) þau dýr sem færð eru inn í starfsstöðina skulu vera frá annarri viðurkenndri stöð, stofnun eða aðila;
  - b) séu dýr sem tilskipun 64/432/EBE fjallar um haldin í viðurkenndri stöð, stofnun eða af viðurkenndum aðila er heimilt að þau yfirgefi starfsstöðina aðeins undir opinberu eftirliti;
  - c) kannanir á heilbrigðisástandi í viðkomandi viðurkenndri stöð, stofnun eða hjá viðurkenndum aðila skulu fara fram tvisvar á ári í samræmi við ákvæði h-liðar 1. liðar þessa viðauka;
  - d) niðurstöður prófana rannsóknarstofu á sýnunum skulu ekki benda til tilvistar þeirra sjúkdómsvalda sem um getur í viðauka A og B ⁽²⁴⁾;

⁽²³⁾ Ábyrgur fyrir því að kröfum um dýraheilbrigði sem um getur í þessari tilskipun sé fullnægt frá degi til dags.

⁽²⁴⁾ Að því leyti sem skylt er að tilkynna um einhvern þessara sjúkdóma í viðkomandi aðildarríki.

- e) viðkomandi lögbæru yfirvaldi skal án tafar tilkynnt um grunsamleg dauðsföll eða hver önnur einkenni sem benda til að dýr hafi smitast af einum eða fleiri þeirra sjúkdóma sem um getur í viðaukum A og B⁽²⁵⁾.
3. Heimilt er að fella viðurkenningu niður um tíma, veita hana á ný eða afturkalla við eftirfarandi aðstæður:
- a) sé tilkynning í skilningi d-liðar 2. liðar þessa viðauka send út skal viðkomandi lögbært yfirvald fella niður um tíma viðurkenningu viðurkenndrar stöðvar, aðila eða stofnunar sem um ræðir;
- b) sýni úr dýri sem grunur leikur á að sé sýkt er sent til viðkomandi viðurkenndrar rannsóknarstofu sem gengur úr skugga um hvort viðkomandi sjúkdómsvaldur sé til staðar. Senda skal viðkomandi lögbæru yfirvaldi prófniðurstöður án tafar;
- c) hafi opinberu yfirvaldi borist vitneskja um að grunur leiki á að einn þeirra sjúkdóma sem um getur í viðaukum A og B ⁽²⁵⁾ sé til staðar skal það bregðast við, að því er lýtur að rannsóknarstofuþrófunum, dýrafarsóttarathugunum, ráðstöfunum sem grípa ber til vegna sjúkdómsins og afturköllun viðurkenningar, eins og tilkynnt hafi verið um sjúkdóminn, í samræmi við þá tilskipun sem inniheldur reglur á viðkomandi sviði um baráttu gegn sjúkdómum og viðskipti með dýr;
- d) sýni prófniðurstöður að engin merki eru umviðkomandi sjúkdómsvald skal viðkomandi opinbert yfirvald veita viðurkenningu á ný;
- e) viðkomandi aðili, stofnun eða stöð skal aðeins hljóta viðurkenningu á ný hafi skilyrðunum sem mælt er fyrir um í 1. lið þessa viðauka, að skilyrðinu í f-lið 1. liðar undanskildu, verið fullnægt á ný eftir að smitvöldum hefur verið útrýmt;
- f) viðkomandi lögbært yfirvald skal tilkynna framkvæmdastjórninni um viðurkenningu sem felld er niður um tíma, veitt á ný eða afturkölluð.

⁽²⁵⁾ Að því leyti sem skylt er að tilkynna um einhvern þessara sjúkdóma í viðkomandi aðildarríki.

VIÐAUKI D

I. KAFLI

I. Skilyrði fyrir viðurkenningu sæðisstöðvar

Sæðisstöðvar skulu:

1. vera undir yfirumsjón „stöðvardýralæknis“;
2. hafa ólík og raunverulega aðgreind athafnasvæði þar sem:
  - dýrin eru hýst og þeim haldið í einangrun,
  - sæði er tekið,
  - tæki eru þrífín og sóttþreinsuð,
  - sæði er meðhöndlað,
  - sæði er geymt;
3. byggðar eða aðskildar þannig að komið sé í veg fyrir hvers kyns snertingu við dýr utan viðkomandi stöðvar;
4. hafa athafnasvæði eins og lýst er í 2. lið sem auðvelt er að þrifa og sóttþreinsa.

II. Skilyrði sem lúta að yfirumsjón með sæðisstöðvum

Sæðisstöðvar skulu:

1. vera undir eftirliti til að tryggja að þar séu einungis dýr sem taka á sæði úr. Heimilt er engu að síður að önnur húsdýr séu í þessum stöðvum, að því tilskildu að þau fullnægi þeim almennu skilyrðum sem fram koma hér að aftan,
2. vera undir eftirliti til að tryggja að þar séu haldnar skýrslur með upplýsingum um:
  - deili á þeim dýrum sem eru í stöðinni,
  - flutninga dýra (til eða frá stöðinni),
  - heilsufarskannanir sem gerðar eru,
  - þróun heilsufars,
  - hvert sæðið skuli sent,
  - geymslu sæðisins;
3. skoðaðar að minnsta kosti tvisvar á ári af opinberum dýralækni til þess að tryggja að skilyrðum sem lúta að viðurkenningu og yfirumsjón sé fullnægt;
4. hafa í þjónustu sinni hæfa starfsmenn sem hlotið hafa nægjanlega þjálfun í sóttþreinsunar- og hreinlætisáðgerðum sem miða að því að komast hjá útbreiðslu sjúkdóma;
5. vera undir eftirliti til að tryggja að:
  - sæði sé tekið, meðhöndlað og geymt aðeins á athafnasvæðum sem ætluð eru til þess arna,
  - öll áhöld sem sæðið eða sæðisgjafinn kemst í snertingu við meðan á töku eða meðferð sæðisins stendur séu vandlega sóttþreinsuð eða dauðþreinsuð fyrir hverja notkun,
  - hvers kyns geymslu- eða flutningslát sæðis séu sóttþreinsuð eða dauðþreinsuð fyrir notkun;
6. skulu hafa vissu fyrir því að þær noti:
  - afurðir úr dýraríkinu sem notaðar eru við meðhöndlun sæðisins (aukefni eða þynni) sem ekki hafa neina heilsufarslega áhættu í för með sér eða hafa verið formeðhöndlaðar til að útiloka slíka áhættu,
  - lághitavald sem áður hefur ekki verið notaður fyrir aðrar afurðir úr dýraríkinu;
7. tryggja að sérhver sæðisskammtur sé nægilega vel auðkenndur þannig að unnt sé að ganga úr skugga um tókudag, ættstofn og deili á sæðisgjafa sem og heiti viðurkenndu stöðvarinnar sem annaðist töku.

II. KAFLI

Skilyrði sem lúta að sæðisstöðvum

Kröfur varðandi samþykki karlsæðisgjafa

A. STÓÐHESTAR

Aðeins er heimilt að nota stóðhesta til sæðistöku sem að mati viðkomandi opinbers dýralæknis fullnægja eftirfarandi kröfum:

1. þeir skulu vera við góða heilsu þegar sæðið er tekið;
2. þeir skulu fullnægja kröfum tilskipunar 90/426/EBE og vera frá bújörðum sem fullnægja einnig sömu kröfum;
3. á 60 dögum áður en sæði er tekið í fyrsta sinn skulu þeir með neikvæðri útkomu hafa gengist undir próf:
  - a) til að fá úr því skorið hvort þeir séu haldnir smitandi blóðleysi, agar-gel ónæmisdreifipróf, þekkt sem „Coggings-próf“;
  - b) til að fá úr því skorið hvort þeir séu haldnir liða- og heilabólga af völdum veiru, sermihlutleysispróf (þynning < 1/4) sem fylgt er á eftir, ef útkoman er jákvæð, með veirufræðilegri rannsókn alls sæðis með neikvæðri útkomu;
  - c) til að fá úr því skorið hvort þeir séu haldnir smitandi legbólgu með því að einangra Taylorella equigenitalis-sýkilinn, að minnsta kosti próf á sýnum úr þvagrás og for-sáðlátsvökva.

Rannsóknarstofa viðurkennd af viðkomandi lögbæru yfirvaldi skal votta niðurstöður úr þessum prófum.

Stóðhestum skal ekki leyft að gagnast hryssum á því tímabili sem um getur í fyrstu undirgrein 3. liðar hér að framan og á sæðistökutímanum.

B. HRÚTAR OG GEITHAFRAR

1. Aðeins er heimilt að nota hrúta og geithafra frá stöðvum eða bújörðum til sæðistöku sem að mati viðkomandi opinbers dýralæknis fullnægja eftirfarandi kröfum:
  - a) þeir skulu vera við góða heilsu þann dag sem sæðið er tekið;
  - b) þeir skulu fullnægja kröfum sem mælt er fyrir um í 4., 5. og 6. gr. tilskipunar 91/68/EBE um viðskipti innan bandalagsins.

Að auki skulu sæðisgjafar á 30 dögum áður en sæði er tekið hafa gengist með neikvæðri útkomu undir próf:

- til að fá úr því skorið hvort þeir séu haldnir öldusótt (B. melitensis) í samræmi við ákvæði viðauka C við tilskipun 91/68/EBE,
  - til að fá úr því skorið hvort þeir séu haldnir smitandi lyppubólgu (B. ovis) í samræmi við ákvæði viðauka D við tilskipun 91/68/EBE,
  - til að fá úr því skorið hvort þeir séu haldnir bítlaveiki;
  - c) þeir hafi gengist undir viðeigandi próf eða eftirlit sem ætlað er að tryggja að kröfum sem fram eru settar í a- og b-lið hér að framan sé fullnægt.
2. Rannsóknarstofa viðurkennd af viðkomandi aðildarríki skal framkvæma prófin sem um getur í 1. lið.

- C. Sé útkoma einhverra þeirra prófa sem um getur í A- og B-lið jákvæð skal einangra viðkomandi dýr og óheimilt er að markaðssetja sæði sem tekið hefur verið úr því síðan síðasta próf með neikvæðri niðurstöðu var framkvæmt. Hið sama á við um sæði sem tekið hefur verið úr öðrum dýrum á viðkomandi bújörð eða sæðisstöð síðan þann dag sem jákvæða prófið var framkvæmt. Óheimilt er að hefja viðskipti á ný fyrr en heilsufari í viðkomandi stöð hefur verið komið í fyrra horf.

III. KAFLI

Kröfur sem lúta að sæði, eggfrumum og fósturvísium

Sæði, eggfrumur og fósturvísar skulu hafa verið tekin, meðhöndluð, þvegin og geymd með eða í lífrænni afurð, sem laus er við lifandi örverur, í samræmi við eftirfarandi meginreglur:

- a) eggfrumur og fósturvísar skal þvo í samræmi við ákvæði 3. mgr. 11. gr. þessarar tilskipunar. Egghýði þeirra skal óskaddað fyrir þvott og eftir. Aðeins er heimilt að þvo í einu eggfrumur og fósturvísar úr einum og sama gjafanum. Skoðar skal að þvotti loknum allt yfirborð egghýðis sérhverrar eggfrumu eða fósturvísar með fimmtíufaldri stækkun og vottað að það sé óskaddað og laust við viðloðandi framandi efnisheildir;
- b) dauðhreinsar skal miðla og lausnir sem notuð eru við töku, frystingu og geymslu eggfruma og fósturvísar í samræmi við viðurkenndar aðferðir eins og mælt er fyrir um í 3. mgr. 11. gr. og meðhöndla á þann hátt að þau haldist dauðhreinsuð. Bæta skal sýklalyfjum við töku-, þvotta- og geymslumiðlana í samræmi við ítarlegar reglur sem ákvarðar ber samkvæmt málsmeðferðinni í 26. gr.;
- c) dauðhreinsar skal öll efni sem notuð eru við töku, meðhöndlun, þvott, frystingu og geymslu eggfruma eða fósturvísar;
- d) á þeim skulu hafa, í samræmi við 2. mgr. 11. gr., verið gerð viðbótarpróf, sem ákvarðar ber samkvæmt málsmeðferðinni í 26. gr., einkum á töku- eða þvottavökvum til þess að ganga úr skugga um að enginn sjúkdómsvaldur sé til staðar;
- e) þeim skal haldið í dauðhreinsuðum ílátum (lykjum, stráum með tilhlýðilegum auðkennum sem ákvarðar ber samkvæmt málsmeðferðinni í 26. gr.):
- sem aðeins innihalda afurðir eins kven- eða karlgjafa,
  - sem innsiglið eru við frystingu með alkóhóli eða nýju fljótandi köfnunarefni og merkt, og sett í ílát, með dauðhreinsuðu, fljótandi köfnunarefni, sem mengunarhætta stafar ekki frá fyrir sæðið, eggfrumurnar og fósturvísar;
- f) þau skal geyma við viðurkennd skilyrði í að minnsta kosti 30 daga fyrir brottsendingu;
- g) þau skal flytja í glerílátum sem hreinsuð eru, sóthhreinsuð eða dauðhreinsuð fyrir notkun.

IV. KAFLI

Kvengjafar

Einungis er heimilt að nota kvendýr til fósturvísar- eða eggfrumutöku ef þau að álitum opinbers dýralæknis fullnægja kröfum viðkomandi tilskipana um viðskipti innan bandalagsins með dýr á fæti sem ætluð eru til undaneldis og til að fjölga viðkomandi stofni, það er að segja tilskipun 64/432/EBE fyrir svín, tilskipun 90/426/EBE fyrir hross og tilskipun 91/68/EBE fyrir sauðfé og geitur og eru úr hjörðum sem einnig fullnægja fyrirnefndum kröfum.

VIÐAUKI E

VOTTORÐ

EVROPUBANDALAGIÐ

<p>1. Sendandi (fullt nafn og heimilisfang)</p> <p>3. Viðtakandi (fullt nafn og heimilisfang)</p>	<p style="text-align: center;">HEILBRIGÐISVOTTORÐ</p> <p>Nr. FRUMRIT^(a)</p> <p>2. Upprunaaðildarríki</p> <p>4. LÖGBÆRT YFIRVALD</p>
	<p>5. Heimilisfang</p> <p>— upprunabújarðar eða opinberlega viðurkennds upprunaaðila, -stofnunar eða -stöðvar^(b)</p> <p>— viðtökubújarðar eða -miðlara eða opinberlega viðurkennds viðtökuaðila, -stofnunar eða -stöðvar^(b)</p>
<p>6. Fermingarstaður</p> <p>7. Samgöngutæki</p>	
<p>8. Tegund</p>	
<p>9. Fjöldi dýra/býflugnabúa/eða drottninga (ásamt þernum)^(b)</p>	
<p>10. Auðkenning framleiðslulotu</p>	
<p>11. STAÐFESTING^(c)</p> <p>Gjört í ....., þann .....</p> <p style="text-align: right;">Undirskrift:</p> <p style="text-align: right;">Nafn með stórum prentstöfum:</p> <p style="text-align: right;">Titill og staða:</p>	

^(a) Sérstakt vottorð skal fylgja hverri sendingu og frumritið sendingunni á lokaáfangastað; gildistími þess er 10 dagar.

^(b) Stríkið út það sem á ekki við.

^(c) Fyllt út í samræmi við ákvæði 5. – 11. gr. tilskipunar 92/65/EBE á næstu 24 klukkustundum áður en dýrin eru send brott.